

EL COVID-19 A BELL-LLOC D'URGELL

Hi havia una vegada, una nena que es deia Anna que vivia a Bell-lloc d'Urgell. Adorava el seu poble, Bell-lloc. Era petit, però a l'Anna li era igual, s'estimava el seu poble. Tenia un germà més petit, en Joan. Un dia la seva mare els hi va explicar que un virus malvat, anomenat Covid-19, havia arribat a Catalunya. Un científic esbojarrat va deixar anar un virus malvat creat per ell. Van pensar que era impossible que arribés a Bell-lloc, per que què faria el Covid-19, un virus tan petit, en un poble tan bonic com el seu? Tot i així, era provable que algun dia arribés, doncs s'escampava molt ràpid.

El temps anava passant, fins que un dia l'Anna i en Joan van sortir de casa per anar a l'escola. Quan estaven a punt d'arribar, el Covid estava davant l'escola! Era gran, de la mida d'una pissarra!!! Tenia un malvat somriure i perseguia a la primera persona que trobava, volava sense ales, tenia forma de virus, unes llargues cames i braços verds, una mirada violenta en els seus ulls i sobretot un enorme riure obert que ensenyava els seus llargs ullals.

L'Anna i en Joan tenien una por terrible. Es van quedar paral·lelitzats mirant el virus amb una cara preocupada fins que l'Anna va agafar els seu germà de la mà i van tornar corrent cap a casa. A l'arribar a casa van intentar explicar a la seva mare el que havia passat. La seva mare no s'ho va creure però al mirar per la finestra el Covid estava passejant-se pels carrers.

Van passar uns quants dies i l'Anna i en Joan volien acabar amb el virus, estaven disposats a fer qualsevol cosa per acabar amb ell. Una nit van decidir perseguir-lo mentre es passejava. El virus portava un pergamí amb una ubicació però mentre volava, li va caure la ubicació sense adonar-se'n. En Joan, no va perdre temps i va agafar-la ràpidament. Indicava un camí a prop de Bell-lloc. L'Anna i en Joan no entenien res de res, però havien de seguir al Covid i van decidir seguir el camí marcat. Van anar seguint-lo poc a poc fins que van veure un edifici gegant. No tenia cap finestra ni cartell, només una porta. Van decidir entrar-hi. Al entrar hi van trobar un passadís fosc, molt fosc. Al final d'aquest llarg passadís, hi havia una porta. Estava tan fosc que l'entrar i al posar el peu tots dos alhora, van caure per un precipici. Al caure es van fer molt mal i es volien aturar perquè els feia mal l'esquena de la gran caiguda que

havien patit. Aquell precipici devia ser una trampa però no podien parar-se, havien de seguir al Covid. Van seguir caminant lentament per tal d'evitar caure en una altra trampa i tornar-se a fer mal. A mesura que anaven avançant cada cop es feia tot més i més fosc. Fins que van arribar a una gran sala, era gegant, molt ampla. Hi havia moltes taules velles al voltant de la sala. Damunt d'elles estava tot ple d'eines científiques, com microscopis, pocions, etc... Però a la taula més gran, que estava al mig de la sala, hi havia un home que estava de peu darrere la taula. Estava clar, aquell home era el boig científic que havia deixat anar al Covid. Però damunt la taula més gran hi havia dos pocions del mateix color verd i per diferenciar-les hi havia una enganxina col·locada damunt el pot. A la primera poció hi posava "Fer fort el Covid" i a l'altra hi posava "Matar el Covid". L'Anna i en Joan van tenir una idea. Van decidir intercanviar les dues etiquetes del pots sense que el científic els veiés. El Covid i el científic se'n van anar d'aquella habitació i l'Anna i en Joan van entrar en acció. Després d'intercanviar les enganxines es van amagar i quan el científic va tornar li va donar al Covid la poció que suposava que era la de matar el virus. Després de fer-ho el Covid-19 es va morir.

A partir d'aquell moment el poble de Bell-lloc va tornar a la seva normalitat, així com la resta del món i tothom va poder recuperar la seva vida quotidiana i tots van tornar a ser feliços i van menjar molts anissos.